

«Να κοιτάτε ψηλά!»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γενικά Θέματα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένας πολύπειρος γέροντας Ασκητής του Αγίου Όρους σ' όσους τον επισκέπτονταν στο κελλί του και ζητούσαν κάποια συμβουλή του επανελάμβανε: «Να κοιτάτε ψηλά, να κοιτάτε ψηλά!».

Τι σπουδαία πραγματικά συμβουλή! Αυτό και μόνο έλεγε ο γέροντας και όμως έλεγε πολλά.

Και κάποιος αείμνηστος τώρα δάσκαλος – πέθανε πολύ νωρίς – μα τι δάσκαλος ήταν αυτός! Λες και μάγευε τα παιδιά και κρεμόντουσαν από τα χείλη του και

δένονταν με τη ματιά του, τα μάθαινε να τραγουδούν: «Σήκωσε ψηλά τα μάτια, στείλε πιο ψηλά το νου...».

Τι εννοούσαν ο γέροντας και ο δάσκαλος προτρέποντας τους μεγάλους και τους μικρούς να στρέφουν τα μάτια προς τα ύψη, προς τα ουράνια; Δεν είναι καλή και η γη με τα θαυμάσια της Δημιουργίας; Ο Θεός δεν «εποίησε πάντα τα ωραία της γης», όπως ψάλλει ο Δαβίδ (Ψαλ. ογ [73] 17), για να τα χαίρεται και να τα απολαμβάνει ο άνθρωπος; Τα βουνά, τα ποτάμια, τις θάλασσες, τα δέντρα, τα λουλούδια τα πολύχρωμα; Όλα μιλούν για τη σοφία του Θεού, όλα μιλούν για την αγάπη Του προς τον άνθρωπο.

Αναμφιβόλως όλα αυτά είναι σωστά. Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης μάλιστα γράφει σ' ένα από τα πολλά και σπουδαία βιβλία του ότι η ομορφιά της υλικής Δημιουργίας, του κόσμου, που δημιούργησε ο Θεός, είναι μια αμυδρή εικόνα της ωραιότητας του ουρανίου κόσμου, του Παραδείσου, που μας περιμένει(*).

Όμως αφότου μπήκε στη μέση ο Διάβολος και παρέσυρε τους ανθρώπους στην αμαρτία και πλήθυναν οι αμαρτίες, από τότε και η ομορφιά της Δημιουργίας μολύνθηκε. Μόνοι μας οι άνθρωποι μολύναμε το περιβάλλον μας. Με τις πλεονεξίες μας, με τις αδικίες και τους πολέμους καταστρέψαμε τον όμορφο κόσμο που μας είχε φτιάξει και παραδώσει ο Θεός. Και ο παμπόνηρος σατανάς κατάφερε να πείσει πολλούς ότι η Δημιουργία η τόσο ωραία δεν έχει ανάγκη από κανένα Δημιουργό. «Έδιωξαν» έτσι με την εισήγηση του Διαβόλου τον Οικοδεσπότη από το σπίτι Του. Άφησαν τις κρυστάλλινες πηγές του θείου Νόμου και τρέχουν στις θολές πηγές της αμαρτωλής ζωής, που υποδεικνύει ο εισηγητής της αμαρτίας Διάβολος. Βυθίσθηκαν στη ζωή της σαρκικότητας, της αδικίας, της εκμεταλλεύσεως των αδυνάτων και φτωχών, του πλουτισμού με οποιοδήποτε μέσο, ακόμη και παράνομο και αθέμιτο.

Το αποτέλεσμα; Το ζούμε καθημερινά και κλαίει η καρδιά μας. Πτωχεύουν το ένα μετά το άλλο τα κράτη της γης. Πεθαίνουν εκατομμύρια παιδιά κάθε χρόνο στον κόσμο από την πείνα. Οι πόλεμοι είναι ασταμάτητοι, για να πλουτίζουν οι πολεμικές βιομηχανίες. Οι ασθένειες που οφείλονται σε αμαρτίες αυξάνονται αλματωδώς. Η κτηνώδης αμαρτία ξεδιάντροπη παρελαύνει με αυθάδεια στους δρόμους. Οι υπόνομοι των πόλεων γεμίζουν με ανθρώπινα έμβρυα. Τι να δει κανείς σήμερα στη γη και να μην πονέσει; Που να στρέψει το βλέμμα του και να μη λυπηθεί; Ακόμη και τα ωραιότερα μέρη της γης τα μολύνει ο άνθρωπος με τις αμαρτίες του.

Αυτά ασφαλώς είχαν υπ' όψιν τους ο Ασκητής και ο δάσκαλος, γι' αυτό συμβούλευαν να υψώνουμε ψηλά τα μάτια. Όχι στα γήινα και χαμηλά, στα κατώτερα και μολυσμένα, γιατί όπου και να δεις σ' αυτά, κινδυνεύεις να μολυνθείς• αλλά στα ψηλά, στα ουράνια τα μάτια μας, διότι είναι καθαρά, αφού εκεί κατοικεί ο Θεός, με όλους τους Αγίους και επικεφαλής την Παναγία• εκεί η

χορεία των Αγγέλων, εκεί ο Παράδεισος μας περιμένει.

Κι αν κάποτε είμαστε πεσμένοι ψυχικά, αν κάποια ασθένεια, κάποια οικονομική δυσχέρεια, κάποια οικογενειακή δυσκολία ή άλλη αιτία έχουν ρίξει το ηθικό μας, τότε προπάντων να μη λησμονούμε να κοιτάμε ψηλά. Τότε μας χρειάζεται επειγόντως να σηκώνουμε ψηλά τα μάτια. Ψηλά! Προς Εκείνον που μας αγαπά και μπορεί να μας βγάλει από κάθε αδιέξοδο.

Λοιπόν, ψηλά τα μάτια και ψηλότερα η καρδιά!

(*) Νικοδήμου του Αγιορείτου, Αόρατος Πόλεμος, κεφ. κα .

Πηγή: osotir.org